

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

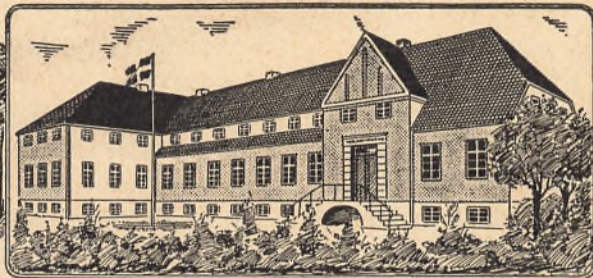
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Julen 1957

„Bed og arbejd.“

49. årgang nr. 12

Alle bladets læsere,

især dem, vi kender, ønsker vi en rigtig god og glædelig jul med sol ude og sol inde, sol i sjæl og sol i sinde.

Magda Grysbæk

og Ruth Lydia Kristensen (57)

Martin Sønderby Jensen Emma Jensen

Karen Jeppesen Erik Nielsen

Elisabeth, Bodil, Ellen og Aagaard Madsen

Anna Lene, Jes,

Gudrun og H. Lindskov Rasmussen

Kirsten, Agnes og A. Kristensen

Glædens fest

Julen er glædens fest. Midt i mørketiden kommer en såre kostbar perle til os fra himlen, en perle så herlig og ren, at den kan bringe glæde til hvert eneste menneske.

Vi er i december måned optaget af at forarbejde en passende indfatning til perlen. Alle vore forberedelser, rejser, gaver, al travlhed i hus og køkken, juletræ og ydre fest er indfatning til festen. En meget kostbar perle må have en skøn indfatning. Men det er en misforståelse at sætte en værdiløs billig similisten i en kostbar indfatning, eller måske endda lade perlens plads stå tom.

Glarmestrene har et trick med at lave en kostbar ramme og så sætte et billigt 25-øres billede i den, så får de solgt rammen. Således må det ikke gå med vor jul i år. Lad os kun hjælpe hinanden med „indfatningen“; men vi skal have det hele samlet om Jesus Kristus. Ellers bliver alle vore egne anstrengelser tomme. Men med ham bliver det i sandhed glædens fest, og vi trænger til glæden her.

Dette års juleevangelium slutter med: „... og vi så hans herlighed, en herlighed, som en en-

båren søn har den fra sin fader, fuld af nåde og sandhed.“

Således udtrykker apostelen sin undren over perlens skønhed. Han må have vidst, at det var et par ting, han og hele tiden trængte til.

Det var en nådeløs tid, dengang da romernes sværd bestemte over nåden. Dengang da landshøvdingen kunne prisgive en fange med ordene: „Jeg finder ingen skyld hos ham!“ En sandhedsfattig tid, da folkets ledere hyklede en fromhed, som de ikke havde. Apostelen havde øje for herligheden hos ham, der var fuld af både nåde og sandhed.

Der er et par ting, verden trængter til også i dag, det er nåde og sandhed. Vor tid er blevet frygtelig nådeløs, det melder aviserne om, og trangen til sandhed er vist tungere end nogen-sinde før. Løgnen er gået ind i storpolitikken som stærkeste våben. Og hvor løgnen råder, følger en ubegrænset indbyrdes mistillid. Meget tyder på, at løgnen og mistænksomheden bliver drivkraften til verdens undergang.

Der er også et par ting, du min læser trængter til, det er nåde og sandhed.

Uden Guds nåde er vi dødens og djævelens bytte, uretfærdige og syndere som vi er. Og uden sandhed bliver hvert budskab ringere end værdiløst.

Modtag juleevangeliets budskab: Jesus er fuld af nåde og sandhed. Fuld af det! — Det vil sige, at nåden aldrig slipper op for ham, når en nødstedt beder om nåde. Og det vil sige, at man kan stole helt og ubetinget på ham. Hans ord — han selv står til troende. Man bliver ikke snydt af ham.

Men glæden ved kun at høre om det bliver ikke overvældende stor. Først når vi — netop nu — trængter uendelig hårdt til nåde og sandhed, bliver budskabet til inderlig glæde.

Franskmanden Pasteur opfandt en vaccine mod hundegalskab. Det er rart, at den vaccine findes, og det er ganske interessant at høre om

det. Men om vi en dag bliver bidt af en gal hund og får den forfærdelige sygdom, da bliver det hele anderledes. Da er det redningen — og den eneste redning — hvis vi kommer, før det er for silde. Og da kan vi ret glæde os over den store opdagelse.

Du er bidt! — ikke til døden af hundegalskab, men bidt af synd til død og fortabelse. Denne død har vi i os.

Her er frelseren! Hans blod renser og frelser fra al synd. Så mange, som tager mod ham, giver han magt til at vorde Guds børn.

Det er perlen, som alle vore juleforberedelser skal samles om.

P. Roesgaard.

Julen og byggesagen

Det glæder alle venner af Nr. Nissum højskole, „vor ungdoms lyse borg“, at der i „Fra Nr. Nissum Højskole“ i hver eneste måned er en rubrik, der hedder „Byggesagen“ med kvittering for indkomne gaver. Disse gaver kommer fra såvel gamle trofaste venner som fra ganske nye. De skal vide, at også bestyrelsen er meget taknemmelig for denne gaveliste; det er en stor og god hjælp for skolen i en tid, hvor vi må bygge, ja, *må* bygge, for at vor skole kan være på højde med tidens krav. — Nu er det snart jul, og det milde sind slår ud på så mange felter. Måske det også kunne vise sig på den vis, at endnu flere af vore mange velsignede venner vil sende deres gave til vor skole — en *julegave*. — Tak skal I have.

A. C. Nielsen.

Jordkuglen i Krist-barnets hænder

Mange gange i de senere år er jeg blevet mindet om en bestemt scene i filmen „Nattevagter.“ Skuespilleren Gorgas, den tidligere krigsflyver, besøger den katolske pater Imhoff, som iøvrigt også selv har været krigsflyver. Under krigen var de i samme uniform; men nu er de meget forskelligt stillet. Imhoff har fundet fred og mening i kristentroen og er blevet præst; men skuespilleren er trods sin succes en udbrændt stakkel, for hvem livet er blevet tomt og meningsløst.

Mens skuespilleren travler rundt i præstens stue, får han øje på en lille figur på væggen. Det er det lille Jesusbarn, der holder en globus i sin venstre hånd, mens den højre er løftet til velsignelse. Da er det, han udbryder: „Jordkuglen i Krist-barnets hænder. . . . Det må være fordømt længe siden, Imhoff! Tænk nu, at forestille sig, at denne verden, denne vanvittige, skøre verden, adlyder en højere vilje. . . Næh, Imhoff, den må De længere ud på landet med! Jeg har turet temmelig meget rundt d'eroppe; men jeg har aldrig een eneste gang gjort bekendtskab med nogen engel! Vi er alene, Imhoff! Ingen hjælper os!“ — Den tidligere krigsflyver spotter i sin fortvivlelse præstens tro; men hans egen elendighed kommer til orde i udbruddet: „Min specialitet er blindflyvning, herr kaptajn!“

Så grelt og uhyggeligt tegnes vor tids spænding mellem tro og vantro, mellem fred og fortvivlelse.

Men over for den fortvivlede spotter, der dog er ærlig nok til at føle sig som en blindflyver, ser vi jordkuglen i Krist-barnets hænder. Menneskeforstanden vil sikkert protestere; men når hjertet er mest beklemt, da vil det glæde sig over dette juleprægede billede.

Verden går i dit ledebånd,
dig dog svøber en kvindes hånd,
du, som har skabt og styrer alt,
blev dog på skød barnlille kaldt.
O, Gud ske lov!

Netop her midt i den vanvittige og skøre verden glæder vi os over, at almagten gjorde sig afmægtig, at Jesus Kristus virkelig er Guds søn, der blev menneske for at bære vor skyld.

Kun det beklemt hjerte kan se den uendelig store betydning af „jordkuglen i Krist-barnets hænder“, og det skal være vort juleønske for alle skolens venner og os selv, at vi må søge de ydmyge steder og få barn Jesus i tale. Så vil glæden og takken bryde frem. *Lindskov R.*

Til vore elever fra Færøerne!

Vi tænker ofte på jer, og det er altid venlige tanker, for vi kom til at holde så meget af jer, da I færdedes så pænt og stiltfærdigt iblandt os.

En del af jer har fået eget hjem, og I ønskes hjertelig til lykke. Husk dette med ærlighed og kærlighed, ja, det gælder lige så meget de ugifte.

Vi ønsker så meget, at det må gå jer godt og velsignet, og vi tror, at det vil gå jer således, når I bevarer vor skoles motto i jeres hjerter.

Når det bliver mere almindeligt og mere billigt at flyve, så ser vi jer forhåbentlig ved vore fester — især elevfester. Åh, I skal være så velkomne.

Kunne ikke nogle af jer skrive lidt til vort blad? Vi vil være meget taknemmelige for det. Har I ingen store oplevelser, så kan I fortælle os om jeres hverdagsliv — og måske om jeres spekulationer. I kan også tro, at I ville glæde jeres kammerater, hvis I fortæller noget gennem bladet.

Vil I også gøre os den tjeneste at sige til jeres veninder og kammerater, at de må endelig skrive hertil i god tid, hvis de vil her på skole. Nu til vinteren kom der 2 unge mænd for sent, og

det var vi meget kede af, for vi har altid været glade for vore elever fra Færøerne.

Vor venligste hilsen og vore bedste ønsker for julen og fremtiden.

Hjemme fra **SKOLEN**

Vore syge er forlængst kommet op, også Aagaard og Lindskov, der fik en heldigvis kortvarig omgang, noget senere end Nielsen og eleverne. — Når vi har læst om, hvad der er sket omkring os, kan vi ikke være taknemmelige nok, fordi alle fik lov til at blive raske igen.

Lindskov og Nielsen har været på den store 5-dages udflugt til København og Sverige med 51 elever, medens Aagaard og jeg holdt skole med de 7 herhjemme og passede kontoret og det daglige. Den ledige plads på efterskolen er besat fra 1. december, så vi er stadig 58.

Det var festligt at modtage flokken, da de kom igen fra storten. De var enige om, at de havde haft en gevaldig tur, og den havde ikke været for dyr. At det også blev sagt, at det allerbedste var at komme hjem igen til skolen, var vi måske allergladest for.

Vi har en masse at bestille. Efterskolen er delt lige over til regning og husflid og delt i et stort og et lille hold til dansk. Højskolen er også delt i landbrugstimerne, da vi har 7, der ikke er landmænd.

Byggeriet giver jo også lidt ekstra at bestille, men hidtil er alt gået godt og gnidningsløst. Nu skal det første loft lægges, og nederste etage med lærerlejlighed, hobbyrum og andet tager sig godt ud.

Sandt at sige, så glæder staben sig til juleferien, og den kommer vel også — som den plejer — før, vi aner.

For os privat er der dog en stor hage ved sagen. Vi vil rimeligvis blive forkølede i ferien, da vort centralfyrr bliver taget ned 3. juledag. Ved hjælp af et par elektriske ovne og vore

gode senge må vi så se at holde varmen, og så håber vi, at det nye oliefyr er i orden, når eleverne kommer igen, så både de og nybygningen kan blive opvarmede. Og så håber vi på mildt vejr hele vinteren — og især i juledagene.

Pastor Storbjerg har vist os kirkefondsfilmene: „Vi mødes mandag aften.“ På seminariet har vi set: „Det gamle spil om enhver.“ Næsten hele flokken er med til foredragsrækken i missionshuset. Emnerne er de 10 bud, og i aftes var det biskop Baun, vi havde lejlighed til at høre.

Altid er der noget ekstra, og om fredagen hører vi elevavisen, der bærer det truende, men træffende navn: Hummerbid.

Vi har spist bøv og is, fordi nr. 50 til sommerskolen er kommen. Efterskolen til sommer er fuldt besat, men på højskolen er der en del ledige pladser endnu. Til vinteren 58/59 er vi et godt stykke henne med efterskolen, og højskolen har lige akkurat begyndt at røre på sig.

Det rette sind

Nogle måneder før sin død talte Svend Rehling ved et møde for sin menighed om: „Hvad livet har lært mig.“ Et af talens ti punkter lyder sådan:

Det afgørende i livet er ikke kår, men sind. Akkurat de samme kår, som får den ene til at klage, kan få den anden til at takke. Det afhænger ganske af sindet. Det kan ikke siges bedre, end Anton Berntsen gør det i et lille epigram:

Lykken er ikke den skæbne, vi får, men sindet, hvormed den bæres. Derfor skal ingen skyde skylden på sine ydre kår, men hellere spørge: Hvad er der i vejen med mit sind, siden jeg er sådan et utilfreds menneske? —

Kom, lad os gå med stille sind!

Glædelig jul!

*Jørgen, Jette, Maren og Emil Sørensen,
Snebjerg skole.*

Mit hus med udsyn
til de skønne bjerge

Brev fra Lydia Jespersen

Rutenganio Girls Middle School,
29. novbr. 1957.

Kære alle! —

Nu vil jeg skynde mig at gribe pennen og skrive til jer, da jeg lige er blevet mindet om at gøre således. Vi har ferie for tiden. Sommerferie kan man godt kalde det. Det er i hvert fald højsommer her. Regnen er allerede fjorten dage „forsinket“, og jeg ved ikke, hvor længe vi skal vente endnu, men varmen er derefter og alting tørt. Afrikanerne er rede til at lægge den nye sæd i jorden, men må pænt vente. Hjord-

drengene driver kvæget omkring for at finde græsning til køerne. En ko giver gerne en flaske mælk om dagen, men i denne tid er det mindre. Engang, jeg fortalte pigerne om en ko's ydeevne i Danmark, troede de, at jeg holdt sjov eller bare fortalte „en historie“, men det var vel ikke så underligt.

Tilbage til skolen. Hele flokken (103) er som sagt på ferie, og der hersker en egen stilhed for tiden, som man skal vænne sig til, før man kan lide den. Pigerne er alle kostskoleelever og har været søde og fornøjelige indtil nu. Selvfølgelig

Uden for huset. Det er en tysk missionær og hendes børn. De boede her en tid

KOMPLEMENTÆRE SANDHEDER

Den højeste videnskab i nutiden taler noget om komplementære sandheder — vist nok to sandheder, der tilsyneladende udelukker hinanden, men som måske snarere udfylder hinanden.

Når vi her på skolen tænker på, hvorledes mon vore elever ude omkring i hjemmene og pladserne forbereder sig til julen, så er der et par ting, vi så gerne vil sige til jer. — Når I måske læser stykket her og måske tænker over det, så vil I måske sige, at begge tilskyndelserne kan da ikke være rigtige, for den ene udelukker jo den anden. Alligevel er de begge sandheder, som en og anden sikkert kan have godt af at dvæle ved et øjeblik.

I. Tag fat straks og hæng godt i.

„Sikken forfærdelig masse arbejde, vi skal overkomme“, sagde karlen gnavent, mens han stod med begge hænder i bunden af bukselommerne. „Ja, tag bare fat med det samme“, sagde

husbonden, og så tog han selv fat, så karlen dårligt kunne følge med. I begyndelsen blev karlen bare mere gnaven, men efterhånden, som han fik den dovne sved ud, kom han i bedre humør. Jo, det var egentlig helt sjov med lidt fart i landbruget, og med det tempo skulle de nok blive færdige, især da de også havde fået så tidligt begyndt.

Nabokonen kom ind og sukkede dybt, og sukket blev til en hel jammer. „Åh, jeg begriber ikke, hvordan jeg skal blive færdig til at holde jul; det er helt forfærdeligt så meget arbejde, der venter på mig.“ Værtinden bød hende høfligt sidde ned og få en kop kaffe, og det havde hun mærkværdig nok tid til, ja, hun havde tid til at blive ved med at beklage sin travlhed længe efter, at kaffen var drukket. Værtinden hørte tålmodigt og høfligt efter en stiv time. Hun sagde selv ikke ret meget, for hun ønskede at få besøget overstået, så hun kunne få fat på sit ar-

---

(brev fra Lydia Jespersen)

kan de også lave numre, men det hører kun med til det fornøjelige — ikke? Nå, det med numrene gemmer jeg til næste gang, da kan der blive mere, da flokken vil blive forøget til januar, så vi når op på 133 elever. Vi har dejlige lokaler og gode pladsforhold, da skolen er nybygget. Nu er Karen Wemmelund (en søster til forstander Wemmelund, Rydhave), også blevet knyttet til skolen her. Det er dejligt at være to, ellers kan det godt blive lidt ensomt. Der skulle også være et missionærpar på missionsstationen, men for tiden er der ingen. Vi har fire afrikanske lærere på skolen.

Jeg har et dejligt hus at bo i med udsigt til de skønneste bjerge, man kommer snart til at føle sig hjemme i de nye omgivelser, selv om der er

ting og lyde, man ikke kan forlige sig med og vel heller ikke skal forlige sig med. Det er ikke hver dag, vi går på slangejagt, men netop i dag var der en udenfor døren under en stor kasse. Slangens liv fik hurtig ende.

Jeg må også fortælle, at jeg for tiden har jordbær i haven — ikke mange — men dejlige. Det er altså ikke bare i eventyr, man kan finde bær ved juletid.

Til sidst ønskes I alle en velsignet jul og et godt nytår. Vi regner med jeres forbøn. Når vanskelighederne bliver store, er det en uvurderlig styrke at vide, at I er mange, som følger skolens motto: Bed og arbejd! Lad det mærkes herud. — Tak! Hjertelig hilsen.

Lydia Jespersen.

En særlig hilsen til alle 48'erne.

bejde. Men den andens talestrøm flød stadig uden tegn på at ebbe ud, og til sidst sagde værtinden: „Ja, vi må jo tage fat straks og hænge godt i, om vi skal blive færdige, og nu må jeg i alt fald ud i køkkenet for at se til mine gryder.“ Gæsten luntede af med tak og snak. Hun anede, at værtinden nok hellere ville passe sit arbejde end at snakke, så hun måtte se at finde et andet offer et sted, for at snakke var hendes lidenskab nr. 1. Sært, at nogen kunne tage sig sit arbejde så nær, at de heller passede dette, end de snakkede.

II. Tag det med ro og slap lidt af.

Konen sled med storvasken, og den var altså blevet for stor, fordi der havde været så mange liggende gæster. Bekymringerne for at blive færdig rettidig sled på hendes sind. Der var ikke tid til at rette ryggen, bare hænge i og hænge i, for det skulle da have en ende.

Nabo-konen stak hovedet indenfor. „Åh, du har så travlt, kom lige inden for døren om 5 minutter, så laver jeg en kop god kaffe, og jeg har friskbagt franskbrød.“ — „Tak, men jeg har desværre ikke tid til at rende på visit, jeg står jo midt i vasken og aner ikke, hvordan jeg skal overkomme mit arbejde“, svarede konen med anstrengt høflighed. Men nabokonen blev venligt ved og påstod, det kunne betale sig med en lille hvil. „Ja-a ta-k, så kommer jeg lige og sluger kaffen“, svarede den trøtte.

Det blev en lille, men dejlig kaffepause, og bagefter gik det så meget lettere med arbejdet. Bekymringerne var blæst bort. Flid og smånyheden havde afløst det rastløse, bekymrede slid.

„Du kan da indse, at jeg har absolut ikke tid til at gå til møde i aften; jeg slider og slider, men har stadig en stor dyng på skrivebordet, og jeg er da nødt til at passe det arbejde, jeg får min løn for. Du ved, jeg hænger i dagen lang, og så ligger jeg endda om natten og spilder nogle timer af min kostbare nattesøvn, fordi

det bekymrer mig sådan, hvordan jeg skal nå mit arbejde den følgende dag.“ Sådan sagde en stakkels, fortravlet mand til sin kone, men konen tav og gav ham ikke medhold, som han havde vente. Så gik manden til møde, fordi konen syntes det; men han gik med tunge tanker, for nu blev han igen sinket, som han desværre var vant til. På talerstolen stod en ældre mand og talte om det tabte Paradis, og det blev levende for den mutte tilhører, at her var en alvor, der var meget større end de ventende dynger på skrivebordet. Senere gik taleren over til at tale om det genfundne Paradis, og tilhøreren, der ikke længere var mut, sad og blev så inderlig taknemlig og så hjertenslykkelig. Da han gik hjem til arbejdet, der trofast ventede på skrivebordet, måtte han mindes salmelinierne: „Den sag, som var et bjerg, er nu en lidens dværg.“ Der måtte stadigt hænges i, ingen tryllehånd havde gjort arbejdet; men man kan nok være tjent med at have meget at bestille, når man har et sind, der er fyldt med tak til Gud, fordi Paradiset er genfundet.

Kære venner! —

En lille hilsen fra Nøvling skole. Vi har nu så småt fået os indrettet. Kommer I forbi, så se ind. I er altid velkommen.

De bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul.
„Halgaard“ og „Jesper.“

1. Rambukken i gang med en af de 48 pæle på 6—8 m.
2. Det går unægteligt lidt ud over plænen.
3. En for lille 2. generation.
4. Vi kom, fordi vore søskende var glade for skolen.

5. Vi kan se til landets største skovdistrikt (Klosterhedens plantage).
6. Den mindste og i k k e den største.
7. Det er ikke så let, som man skulle tro.
8. Det er dejligt at være syg på højskolen.

9.-10.-11. Hvor er middagsstunden dejlig.
 12. Der skal også arbejdes i fritiden.
 13. Nogle må trække det tunge læs.
 14. Grete synes, de skal have fisk uden ben.

15. Det er så som så med al den opvask,
 16. — og så alt det vand og brød.
 17. Hallo 57'er! Nu er vi snart færdige med det påbegyndte. Hvordan med jeres?

Må der en ny begyndelse til?

Af lærer A. C. Nielsen, Vinderup.

„Intet er så vigtigt for tid og evighed som det, at en mor lærer sit barn at bede“, sagde Olfert Ricard. — Nis Petersen voksede op hos en gammel kristen mormor, der lærte ham at sige „de små vers“ om aftenen, inden han skulle sove, og selv om den tid kom, da hans barnetro kun var en ruin. . . . kirken var uden hvælvinger og mure, og han hverken kunne finde himmel eller tryghed, men sang sine sørgelige og vilde sange, så var det dog „de små vers“ fra hans barndoms stille verden, der stod om hans leje, hans sidste, og sang trøst og fred ind i hans sønderrevne og forpinte sjæl. „Har i dag jeg kære Gud syndet imod dine bud, vær mig nådig, vær mig god, slet det ud for Jesu blod.“ Dette lille vers er i samklang med følgende fra Jørgen Andersens bog „Nis Petersen.“ „En aften, da fru Biilmann sad ved vinduet i soveværelset, spurgte den syge ganske sagte: Hvor meget skal der til? Hvortil hun svarede: Jesu Kristi, Guds søns blod renser fra al synd. Da hviskede Nis: Så slår det til.“

Jeppé Aakjær skrev:

„Den Gud, jeg beder til i løn,
han ej i himlen bor;
han elsker mer' én tænkende
end tusinde, som tror.“

Dog, hvad han havde nemmet i sine barneår hjemme ved „mors rok“ ude i gården i Fly, blev dog et nyn i den sangskat, han skænkede os, han kunne ikke kvitte det, det brød igennem gang på gang. Han var en jordnær mand, der ej heller hverken kunne se mure eller hvælvinger

omkring sig, men barndommens salmesang og bøn blev tvundet ind i hans poesi som gyldne strimer lige såvel som „den tungt henskriddende Karup å.“

En ny slægt! Der må begyndes forfra. Mor må igen have tid til at gå ind i hjemmets allerhelligste og sætte sig ved den hvide barneseng og sige „de små vers“ sammen med lillepigen. Så er kirken der, med mure og hvælvinger, med kors og alter, med klang fra himmerigs klokker, og barnet vender sig om på den anden side og sover trygt. Far må igen have tid til at tage sin dreng ved hånden og gå med ham ud ad stien mellem agrene (ingen steder er der langt til agre) og snakke med ham om jord og himmel, om kirkens mure (trygheden ved at være i Guds hånd) og om kirkens hvælvinger (himmelen, hvor Gud bor, og hvor vi skal bo engang). „Når i verden går en lille dreng så trygt, som når han går med far ved hånden, og se, nu synker de gamle hænder trætte ned“, skrev Ricard ved sin faders død. Ja, de gamle hænder synker trætte ned, men nu går sønnen, kan hænde, med sin søn ad de gamle stier, alt mens han tænker: Gud ske lov for alle de gange, jeg har gået her. — Vi læser ude fra Sudan, hvor danske missionærer i dette århundredes første halvdel har rejst den kristne kirke med mure og hvælvinger, hvor man har begyndt forfra, om en kristen kvinde og hendes barn: „Og så knælede Fibie ved den blåmalede seng: „Herre, jeg er ikke værd at kaldes barn af dit rige. Du, som skaber himmel og jord, hvem er jeg, at jeg vover at bede dig om noget. Dog, dit

navn er også fader, derfor beder jeg for mit barn, det, jeg elsker. Bevar hende.“ (Gurli Vibe Jensen: „Sort guld“).

Aftenbøn og den slags i hjemmet! Alt kristeligt arbejde må være at finde på den linie så. Er det ikke akkurat det, der sker? Vent lidt! Alle de institutioner og foreninger, der på den ene eller den anden måde vil gøre noget for den opvoksende ungdom, må så følge trop, følge hjemmets stille gerning op. Er det ikke just, hvad der sker? Nej, vi har for meget for. Der må en forenkling til, en koncentration om målet, måske en vis form for standardisering, hvad angår arbejdsformer og ordbrug. Nogle taler pænt om den rummelige folkekirke og synes, det er en velsignet ting, men er den ikke netop så rummelig, at både mure og hvælvinger fortoner sig langt borte i det fjerne? Ligeså med kristendomsundervisningen i vore skoler. Er den ikke så forskelligartet, at det kan være svært at se, det er den samme religion, der snakkes om i klasseværelserne. Det må være sådan, at unge kan kende det, de hører i forskellige kirker og på forskellige skoler, som Ny Testaments kristendom.

Målet for det alt sammen er en kristelig livsindstilling. De solide granitmure skal bygges op omkring den unge slægt. — Guds forjættelser, Guds formaninger, Guds tugt og trøst skal omgive den, og over den skal himmelen hvælve sig. Der skal de unge have deres plads, der skal de synge håbets sange, selv om der er nat udenfor. „Her er trygt at dvæle.“ —

— En far gik med sin dreng om i byen; de to skulle forrette et ærinde for mor. Drengen havde i skolen hørt fortællingen om den ganske unge Salomo og var svært optaget af, at Gud havde sagt til ham: Forlang af mig, hvad du vil, og du skal få det. De snakkede om det, de to. — Ja, hvad ville du nu have, Niels, hvis Gud sagde sådan til dig?, spurgte faderen. Niels svarede: Jeg tror, jeg ville have alle de penge,

der er i verden. — De gik lidt. Nej, for resten, det var nok bedre, om jeg bad om syndernes forladelse. — Se, det var en kristelig livsholdning. — Eller læreren havde talt med 5. kl. om det 4. bud. Ved aftenstid kom en dreng fra klassen ind til ham og fik langt om længe fremført sit ærinde. Hvad skulle han gøre, arme fyr, hans far var fuld næsten hver fredag aften, og så var han ond ved moderen. Hende kunne han nok ære, men faderen! Den kloge lærer sagde til ham: Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige til dig, Poul, men du kunne vel ikke prøve en dag at tage din far om halsen og sige: Far, jeg kan ikke ret godt ære dig, når du ikke er rar ved mor. — Drengen gjorde det virkelig, og det hjalp. — Poul havde en kristelig indstilling over for problemet i hans hjem. — Nu siger jeg, det er denne kristelige indstilling, fremelsket i barnet ved alle gode kræfters samvirke, der skal bevares, så også store folk, unge og ældre, har en kristelig indstilling over for livet, over for medmennesket, et sindelag, præget af omgang med Ny Testamente med Kristus.

En afrikansk mor overgav sit barn i danske missionærens varetægt, for det stod ikke godt til i hjemmet. Manden havde svigtet hende for andre kvinder. Det sad hun en aften og fortalte en kvindemissionær. — „Vil du gerne, vi tager Helan?“ spurgte denne. — „Længe, længe stod spørgsmålet imellem os og krævede et svar. Den smukke kvinde rejste sig pludselig, bøjede sig dybt til hilsen og sagde så lavmålt som det menneske, der føler mere, end det er frigjort til at udtrykke: *Tegn korset i det bløde ler!*“

„Tegn korset i det bløde ler!“ — Her er ordene, der angiver målet. — Ja, men er det andet end ønsketænkning? De gamle israelitter kunne ikke komme ind i det forjættede land på grund af vantro og ulydighed, og historien gentager sig. Vi er jo onde. Vel, men kan vi alligevel andet end slide for det, kæmpe for det, lide for det, bede om det, for det er da et sørgeligt

syn: vore børn, vore unge stående mellem brok-
kerne af det, der skulle være kirke og synge:
Det er lige meget, hvor jeg havner, når jeg dør.“
Om korset er tegnet i hjertet, så er der vel også
kors og stjerne på vore husgavle som på kristnes
huse i Bethlehem, så det kan kendes, hvor der
bor kristenfolk.

Hjertelig julehilsen til alle bladets læsere.

Fam. A. C. Nielsen, Vinderup.

En julehilsen

Ja, egentlig har det skriftord, jeg nu nævner,
intet direkte med julen at gøre. Det er hentet
fra Ezras Bog, kap. 3, vers 11, og fortæller om
jøderne, der var kommet hjem fra bortførelsen
til Babylon og nu havde lagt grund til Herrens
helligdom i deres egen by, om dem står der: „De
stemte i med lov og pris for Herren med orde-
ne: „Thi han er god, og hans miskundhed varer
evindelig.“ — Og hele folket brød ud i høj ju-
bel, idet de priste Herren, fordi grunden var
lagt til Herrens hus.

Lad det være vor bøn, at vi må bygge vor
julefest og vort liv i det nye år på en god grund,
i medgang og modgang, da får vi også lovsangs-
tonen og takken frem — i alle forhold.

Vi ønsker forhenværende elever og medarbej-
dere samt alle venner, som Fra Nr. Nissum Høj-
skole når ud til, en god jul og et velsignet nyt-
år. Tak for gode minder. — Vi og vore har det
godt allesammen.

Dagmar og Laurits Kaag.

Kære bladets læsere!

Nu er vi igen nået den tid, hvor vi tænder
adventsllysene, hvilket vil sige, at julen nærmer
sig. Denne gode og dejlige jul, hvor alle menne-
sker er glade; for det er vi vel allesammen?

Mon ikke hvert eneste menneske i dette land,
enten det tror på juleevangeliet eller ej, ønsker
at opleve en glad jul; ikke blot i materiel hen-
seende, men en jul med fred og glæde i hjertet?
De, der har hinanden og er sunde og raske, har
i hvert fald et par gode betingelser for at få en
god jul.

I et taknemligt sind står altid en dør på klem,
så glæden kan smutte ind. Vil I ikke nok give
mig ret i, at de bedste glæder oplevede vi, når
vi i stilfærdighed fik lykke til at glæde et an-
det menneske?

Skal vi ikke i år prøve at finde en af de
mange ensomme, som ingen tænder julelys for,
om vi måske kunne være til gavn og glæde for
en sådan.

Hvert år, længe før jul, begynder juleglæden
at melde sig, og når omsider kirkeklokkerne
kimer den store højtid ind, synger vi alle, både
små og store: „Glæde jul, dejlige jul“, og „Glæ-
den er jordens gæst i dag med himmelkongen
den lille.“

Lad os love og takke Gud for den dejlige jul,
også for den, vi håber at opleve i år.

Mit juleønske for hver enkelt af jer skal være
med digterens julebøn:

O, kom til os alle du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt!
Udbred dine hænder, mens lysene brænder
og skænk os din fred,
thi evig, ja evig er glæden, når du følger med.

Hermed sendes alle bladets læsere, men særlig
„staben“ på skolen og årgang 54, ønsket om en
rigtig god og glædelig jul og et af Gud velsignet
nytår.

Johanne Dahl (54).

Ak, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom Jesus, kom herind.

Dette skal være mit ønske for bladets læsere,
at hjerterne må være opladt, så Jesus må komme ind, da får vi den bedste juleglæde i eje.

Glædelig jul og godt nytår.

Jensine Jensen.

Nu er vi igen nået adventstiden — den tid på året, som mange — både store og små — vist betragter som den bedste, fordi denne tid er fyldt med en særlig forventningens glæde.

Og når vi tænder adventslysene og glæder os over den kønne skik med adventskrans og -lys, lad os så også tænke lidt på, hvad de fire lys betyder. Forleden så jeg nogle små vers, der på en køn måde fortalte om, at det første lys er håbets lys, det andet glædens, det tredje fredens og det fjerde lys er de dødes lys.

Især verset om det tredje lys har jeg lyst til at tage frem. Det lød således:

Det tredje lys er fredens lys.

En gang var fred kun et minde
om sorgløse dage; nu kan vi igen
freden i hverdagen finde.

Lad det så blive julens budskab, der giver os den fred i eje, som det er muligt at have selv midt i hverdagen.

Glædelig jul og en hjertelig hilsen til alle bladets læsere, især sommerpigerne 1956 og 57.

Ruth Jørgensen.

Nye bøger fra O. Lohses forlag eftf.

Halfdan Høgsbro: Tro og gerninger. 24 s, 1,50 kr. Et lille, men meget lædigt hefte, der er udsendt i anledning af pastor Kalmeyers bog om „Kristendom og moral.“

Edith Hansen: Med korset til Arussis urskove. 126 sider. 9,50 kr. Godt og interessant stof fra den svenske mission i Æthiopien.

Maren Kirk: Vogter blandt liljer. 132 sider. 8,75 kr. Bogen er en fortsættelse af „Dejlige forår“, og vi følger den fornøjelige Violante ind i ægteskabet. En frisk bog.

Det nye år, Indre Missions almanak for 1958. 127 sider. 3,00 kr. Her er så meget for pengene, at man bliver rigtig godt snydt, hvis ikke man køber almanakken.

Niels Aage Barfoed: Og stormen rev mine fjedre. En meget smuk og meget levende bog om digterpræsten Blicher. 13,50 kr.

Niels Aage Barfoed: Små ting om store ting. En ualmindelig god samling småfortællinger. 135 sider. 8,50 kr.

Karen Davidsen: Slægten på Højgård. 132 sider. 8,50 kr. Det er en god og sund fortælling rent menneskeligt, men man kan godt synes, at mange af bogens personer klarer det for let med „Vorherre.“

Gerhard Rasmussen: Klaus. 210 sider. 13,75 kr. En stort anlagt kristen roman, der nu er udkommet i 2. oplag, hvilket i høj grad er glædeligt. Bogen anbefales på det allerbedste til alle vore læsere; den har på mange måder noget at sige til mange mennesker, og den er ikke blot god, men også spændende.

Johanne Brauner: Fra solens opgang. 230 sider. 12,50 kr. En god fortælling om en ung pige, der fører en omtumlet tilværelse. Måske vil det knibe for nogle læsere at holde rede på de mange personer, der optræder.

De Unges Forlag anmelder:

Magnar Magerøy: Nye spor i gammel jord. 145 sider plus 24 sider illustreret. 11,50 kr. Magnar Magerøy er en ung norsk missionær, der har arbejdet 4—5 år i Æthiopien. Ud fra sit herigennem er-

hvervede kendskab til landet og befolkningen fortæller han om dette for os så fjerne land og dets på mange måder interessante befolkning.

Her er smukke naturstemninger, levende personskildringer og gribende oplevelser fra en missionærs hverdag, en hverdag der også indeholder modgang og medgang, men som aldrig bliver håbløs, fordi der er en åben himmel over den.

Gribende er det at læse om høvdinger, der kommer fra fjerne, afsides liggende steder for at søge undervisning i kristendom, og man forstår noget af, hvor bittert det må være for missionærerne, når de ikke er i stand til at yde tilstrækkelig hjælp, fordi de er for få. — Bogen giver ikke alene god underholdning, men også interessant viden.

Julelæsning

O. Lohses Forlag, etf., har udsendt et antal dejlige julehefter. Der er noget for de gamle, for de voksne og for børnene. Mange kendte og gode navne har ydet deres bidrag, så hefterne er blevet virkelig alsidige, gode, underholdende og fornøjelige.

Når lampen tændes. Red. af E. Steenvinkel. 127 sider. 5,50 kr.

Julegaven. Red. af Edv. Petersen. 40 meget store sider. 4,75 kr.

Hjemmenes julebog. Red. af Harald P. Madsen. 104 sider. 4,25 kr.

Børnenes julebog. Red. af Kai Vardrup. 24 sider. 2,50 kr.

De ældres julebog. Red. af Ingeborg Biering. 32 sider. 1,50 kr.

Under Afrikas sol. Udgivet af Sudanmissionen v. Folmer Nielsen. 64 sider. 2,50 kr.

Det Danske Missionselskab har gennem Lohses Forlag udsendt:

Klokkerne kimer. Red. af Niels Bundgaard. 80 sider. 3,75 kr. Her er meget stof for dem, der er interesserede i Ydre Miss., og det bør vi alle være.

Derude fra. Et smukt og indholdsrigt hefte for børn; det kan give interesse og forståelse for arbejdet på missionsmarken.

HØJSKOLEPOST

Østvendssyl høgskolekreds.

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 18. januar kl. 20. Taler: Lærer Lindskov Rasmussen, Nr. Nissum. Emne: Hvor alle ser på næstens tarv. Billetter fås ved indgangen og koster iberegnet kaffe kr. 1,50, uden kaffe 0,75.

Indre Missions Høgskolekreds for Vejle og omegn.

Lørdag den 25. januar sammenkomst på KFUK i Vejle kl. 20. Fru Ulla Jensen, Viby, Jylland, taler og underholder.

Vore møder.

27. dec. Fabjerg. A. Kr.

27. dec. Nr. Felding. L. R.

28. dec. Odense. L. R.

29. dec. Valsgård. A. Kr.

29. dec. Hvornum. L. R.

9. jan. Kibæk. L. R.

14. jan. Søndbjerg. L. R.

18. jan. Hjallerup. L. R.

23. jan. Tørring. Unge hjem. L. R.

Byggesagen.

Solgt 10 stk. „Digte fra landet“ . . . . . 67,50 kr.

December (kan) . . . . . 100,00 kr.

For ialt 167,50 kr. meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 11,870 kr. Ialt 12037,50 kr.

Vandremappernes besøg.

„Forglemmigej“ 1933 den 30. novbr.

Kære piger fra 51.

En lille hilsen til jer alle for at minde jer om, at huske at meddele adresseforandringer, eller hvis I flytter meget omkring, jeres hjems adresse. Det ville lette „Skyttelen“s gang en hel del, selv om den nu går jævnt og støt.

Glædelig og velsignet jul ønskes jer hermed.

Ellen A. Gregersen, Lyng, Frøstrup.

Alle fra sommeren 1956

ønskes en rigtig glædelig jul fra

Anne Marie Svendsen.

Til lykke!

Lørdag den 7. ds. viedes i Timring kirke frk. Kirsten Lillelund (57) og hr. Harry Bækgaard Kristensen, Nr. Vium. Bopæl: „Hvidemosegård“, Fønsebæk pr. Ikast.

Glædelig jul!

Vi sender en julehilsen til vore kammerater og lærere som tak for sommeren 1957. Vi er søndag den 1. december samlet hos Mette Madsen, Barde.

Laura Hansen, Bente Holme Jensen, Bodil Nissen Aalbæk, Mette Madsen, Margit Videbæk Andersen.

En hilsen fra København.

Da skolen var i København på sin årlige udflugt, havde undertegnede lejlighed til at mødes med elever og lærere. Vi havde en hyggelig aften og benytter herved lejligheden til at sende alle vore kammerater en hjertelig hilsen med ønsket om en glædelig jul.

Dorthea Holck, 1922. Bodil Christensen, f. Jensen, 1947. Doris Nielsen, 1940. Signe Olesen, 1932. Inger-Lise Nilsson, 1950. Erik Nilsson. Bodil Vest, 1947. Ingrid S. Søndergaard, 1952. Kirsten Karlsmose, 1954. Jens Thode Nielsen, 1954-55. Mogens Rosager, 1954-55. Anders Poulsen, 1954-55. Esther Hansen. Ole Vistisen, Johanne Kjeldgaard Hansen, 1954. Søren Hansen, 50-51. Irene Petersen, 57. Inger Kristensen, 57. Annie Reinert Petersen, 57. Karen Madsen, 57.

Adresseforandringer

Sommerskolen

- 1957 Frk. Vera Hofmand, Sørvad — samme, Danmarksgade 59, Aulum.
Frk. Johanne Nielsen, „Kjeldsminde“, Vestermarken, Viborg — samme, „Risgården“, Grønbæk.
Frk. Irene Sørensen, Vejrum, Vejrumbro — samme, „Elsborg-Nørregård“ pr. Rødkjærbro.
- 1956 Frk. Anna E. Andersen, „Engholm“, Todbøl, Sjørring. — Elev Anna E. Andersen, Bethesdavej 31, Århus.
Frk. Ellen Byskov, højskolen, Nr. Nisum — samme, Syge- og Hvilehjemmet „Østerlide“, Hinge.

Frk. Frida Grønne, Optagelseshjemmet, Struer — samme, „St. Nørby“, Asp, Struer.
Frk. Margrethe Olesen, højskolen, Nr. Nisum — samme, Syge- og Hvilehjemmet „Østerlide“, Hinge st.

Frk. Anna Lise Porskrog, „De gl. Hjem“, Sanatorievej 45, Silkeborg — samme, Hvilehjemmet „Karmel“, Hobro.

Frk. Ruth Thode Nielsen, Ørum mark, Ørum Djurs. — samme, Ramten mark, Ramten st.

1955 Frk. Emmy Andersen, Sdr. Vang 12, Vejle — samme, Nørrebrogade 36³, Vejle.

Frk. Sonja Clausen, „V. Breinholt“, Tvis — samme, Hvilehjemmet, Kibæk.

Økonomaelev frk. Annelise Vibskov Christensen, B I, D. K. A., Brejning — samme, Sindssygehospitalet, Viborg.

Frk. Anni Hansen, „Dahlgård“, Ølby, Struer — samme, Toftummark, Heltborg, Hurup.

Frk. Aase Bach Poulsen, „Justegård“, Kejlstrup pr. Feldballe — samme, Askeldrup Brugsforening pr. Randers.

1954 Frk. Kirsten Helsager, Marup, Skjern — samme, Skolen, Kibæk.

Frk. Lis Kjeldsen, Bur — samme, Nørregade 9, Holstebro.

Frk. Eva Ladekær Hansen, Rendebanen 10, Kolding — samme, „Ladekjær“, Skjern.

1954 Økonomaelev frk. Annelise Nielsen, „Fildelfia, Dianalund — samme, Centralsygehuset, Holbæk.

1952 Frk. Edel Bak, Sindbjerggård, Hammerum — samme, Overlund, Sinding, Herning.

Frk. Mariane Jacobsen, Sevel, Vinderup — samme, Alling Nygård, Gravballe.

Frk. Krista Sørensen, „De gl. Hjem“, Hejnsvig — samme, „Vejsigs Minde“, Terpling pr. Gejlbjerg.

Frk. Else Tousgaard, „Otium“, Nors st. Thy. — Fru Else Neimanas, Bredg. 20 b, Skjern.

1951 Frk. Signe K. Pedersen, Sindssygehospitalet, Middelfart — samme, Lundager, Tvis.

1950 Frk. Gerda Olesen, Tatol, Bredgade 7, Kibæk. — Fru Gerda Jacobsen, Birkeallé 17, Kibæk.

1949 Frk. Astrid Christensen, „Lille Ahle“, Barde pr. Herning — samme, „De gl. Hjem“, Videbæk.

Frk. Zita Oldager Mathiesen, Bredgade 108,

- Skjern — samme, Borgenbakken 6, Vinderen, Oslo, Norge.
Frk. Ragnhild Simonsen, Lemvig Apotek, Lemvig — samme, Haslev udv. Højskole, Haslev.
- 1948 Frk. Asta Munk, Nr. Nissum sem., Nissum Seminarieby. — Lærerinde frk. A. Munk, Mammen skole, Bjerringbro.
- 1934 Frk. Petrine Abildtrup, Hvilehjemmet, Kibæk — samme, Skovgårdsvej 17, Herning.
Husholdningslærerinde frk. Ruth Jørgensen, Nr. Nærå pr. Skamby — samme, Strandgade 18, Vordingborg.
- Vinterskolen
- 56-57 Knud Tirsgaard, Ejsingkjær, Vildbjerg — samme, „St. Lysgård“, Vildbjerg.
- 55-56 Flemming Adamsen, Thorning, Kjellerup — samme, adr. Anders Just, Hvam, Sjørslev.
- 54-55 Hans Peter Hansen, V. Trabjerggård, Gudum, Humlum — samme, „Ø. Tang“, Gudum, Vestj.
Tage Mortensen, Skolegården „Fjordvang“, Velling — samme, adr. gdr. Fr. Petersen, Københoved, Skodborg J.
Bent Plougmann Nielsen, Svenstrup, Vinderup — samme, Gadegård, Sevel, Vinderup.
Verner Aalbæk, „Gl. Lindholt“, Tvis — samme, „Høgsgård“, Nr. Nissum.
Villy Nyborg, Lykkensprøve, Timring, Vildbjerg — samme, Nørre Trøstrup, Timring, Vildbjerg.
Ole Vilhelm Rasmussen, „Vilhelmshøj“, Eskebjerg, Sjæll. — samme, Ellebæksgård, Fuglebjerg, Sjælland.
- 53-54 Hans Jørgen Fyhring, Bøvling, Fåre — samme, Sahlholdt pr. Herning.
Henry Hovaldt Højrup, Mandalsgård, Horne, Jyll. — samme, „Brettet“, Mosbjerg pr. Sindal, Jyll.
Jens Kristian Tang Jensen, Grøndfeldt, Ølgod — samme, Foersom, Tarm.
Sven-Erik Wölch-Mortensen, Østergård, Handbjerg. — C. F. 2454 Wölch, Midtj. C. F. kolonne, sektion B, Sæby.
- 53-54 Andreas Isager, Leuring, Kjellerup — samme, Håndværkerhøjskolen, Haslev.
Niels Chr. Jensen, „Eriksminde“. Vindum, Bjerrumbro — samme, „Juhlsberg“, Vejle.
Laurids Falkesgaard Kristensen, adr. Osvald Pedersen, Ørnhøj — samme, adr. Oluf Kri-
- stensen, Spåbæk, Ørnhøj.
Kjeld Roelsgaard, Bjerget, Frøstrup — samme, adr. gdr. frk. M. Gadegaard, Odby, Uglev.
- 52-53 Poul Bæk, „Damgård“, Stendis, Vinderup — samme, Uhre, Ikast.
- 52-53 Poul Bæk, Damgård, Stendis, Vinderup — samme, Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Mogens Jeppesen, „Kildebo“, Ans by — samme, adr. gdr. Chr. Storgaard, „Vestergård“, Tylstrup pr. Tylstrup.
Svenning Plougmann, Svenstrup, Vinderup samme, „Enggård“, Bjert, Vinderup.
Peder Beck Christiansen, O. Viskum, Ørum Sdl. — samme, adr. Folmer Pedersen, Ørum Sdl.
Viktor Krath, Røjen, Sunds. — Garder 339488 Krath, T. K. MP /I livgarden, Sandholmslejren pr. Høvelte.
Niels Frede Granslund Pedersen, „Landsbækgård“, Hinnerup — samme, „Landsbækgård“, Skjød, Hammel.
- 51-52 Herluf A. Klinkby, Saugmandsgård, Fabjerg samme, Holm, Møborg, Bækmarksbro.
- 51-52 Johan Jensen, „Møllevang“, Egebjerg, Vinderup. — Diakonelev Johan Jensen, Åndsvagehjemmet „Næsland“, Næsbø st., Norge.
- 50-51 Egon Haislund, Råsted, Vemb — samme, Haslev Landbrugsskole, Haslev.
- 50-51 Poul Børge Jensen, Frederiksberg, Svebølle. — Ny Kongens Enghave, gang F. 4, København S. V.
Evald Madsen, „Gratbjerggård“, Fly pr. Skive — samme, Hammerum Landbrugsskole, Hammerum.
- 47-48 Magnus Grønne, Kubstrup, Vandborg, Bonnet — samme, V. Hornshøj, Mejrup, Holstebro.
Vilh. Falkesgaard Kristensen, Ørnhøj. — Kommis Vilh. Falkesgaard Kristensen, Ringkøbingvej 90, Holstebro.
- 38-39 Alfred Henriksen, Nissumgård, Nr. Nissum — samme, Nissumby, Nr. Nissum.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening.
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 6471